

Dosarul nr. 3ra-1717/2018  
3ra-71/2019

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud: L. Barbos)  
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Bostan, A. Pahopol, V. Negru)

## Î N C H E I E R E

23 ianuarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ  
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul  
judecătorii

Mariana Pitic  
Iurie Bejenaru  
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Serviciu Vamal,  
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Andrei Morari  
împotriva Serviciului Vamal cu privire la anularea ordinului, restabilirea în funcție,  
încasarea tuturor plăților salariale pentru întreaga perioadă de lipsă forțată de la  
locul de muncă, încasarea prejudiciului moral și cheltuielilor de judecată,  
împotriva deciziei din 25 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin  
care s-a respins apelul declarat de Serviciul Vamal și s-a menținut hotărârea din 16  
martie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru

### c o n s t a t ă :

La 07 iulie 2016, Andrei Morari a depus cerere de chemare în judecată  
împotriva Serviciului Vamal cu privire la anularea ordinului, restabilirea în funcție,  
încasarea tuturor plăților salariale pentru întreaga perioadă de lipsă forțată de la  
locul de muncă, încasarea prejudiciului moral și cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că a activat în cadrul Serviciului  
Vamal, iar prin ordinul nr. 703-p din data de 01 iulie 2016 a fost dispusă încetarea  
raporturilor de serviciu cu acesta, fiind eliberat din funcția de inspector principal al  
Serviciului echipe mobile Centru, Direcția servicii operative, din cauza  
necorespunderii funcției deținute, fapt constatat de comisia de atestare la 25 iunie  
2016.

Reclamantul a considerat că ordinul de concediere nr. 703-p din data de 01  
iulie 2016, este ilegal și neîntemeiat, emis contrar prevederilor legii și cu  
încălcarea procedurii stabilite, deoarece nu i-a fost propusă o funcție inferioară  
cele deținute, or, i-a fost aplicată sancțiune disciplinară cu eliberarea din  
Serviciului Vamal, pe motiv că nu corespunde funcției.

A menționat că la momentul emiterii ordinului de concediere, nu i-a fost  
propusă o funcție inferioară, însă a fost indicat, în mod formal, în ordinul de  
concediere că lipsește un post inferior vacant.

Reclamantul a adăugat că a fost afectat inclusiv și moral prin concedierea sa, deoarece are la întreținere un copil minor, iar soția sa se află în concediu de îngrijire a copilului, astfel familia fiind lipsită de surse de existență.

Andrei Morari a solicitat anularea ordinului nr. 703-p din 01 iulie 2016 emis de Directorul general al Serviciului Vamal, prin care s-a dispus încetarea raporturilor de serviciu cu Andrei Morari din funcția de inspector principal al Serviciului echipe mobile Centru, Direcția servicii operative, restabilirea în funcție, încasarea tuturor plăților salariale pentru întreaga perioadă de lipsă forțată de la locul de muncă, încasarea din contul pârâtului în beneficiul reclamantului a prejudiciului moral în mărime de 50000 de lei și încasarea tuturor cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 16 martie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată înaintată de Andrei Morari; a fost anulat ordinul nr. 703-p din 01 iulie 2016 a Serviciului Vamal „cu privire la încetarea raporturilor de serviciu ale dlui A. Morari”; a fost repus Andrei Morari în funcția de inspector principal al Serviciului echipe mobile Centru, Direcția Servicii Operative; a fost încasat din contul Serviciului Vamal în beneficiul lui Andrei Morari, salariul mediu lunar pentru perioada absenței forțate de la muncă, de la 01 iulie 2016 – până la 16 martie 2017; a fost încasat din contul Serviciului Vamal în beneficiul lui Andrei Morari prejudiciul moral în mărime de 6565 de lei. În rest, pretențiile formulate au fost respinse.

Prin încheierea din 21 aprilie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru a fost corectată eroarea tehnică evidentă din hotărârea din 16 martie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, în partea ce ține de anularea ordinului Serviciului Vamal din 01 iulie 2016 „cu privire la încetarea raporturilor de serviciu ale dlui A. Morari” fiind înlocuită sintagma „nr. 703–h” cu sintagma „nr. 703–p”. (f.d. 115).

Invocând ilegalitatea hotărârii primei instanțe la 20 martie 2017, Serviciul Vamal a declarat apel împotriva hotărârii din 16 martie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și a solicitat casarea hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii ca neîntemeiată.

Prin decizia din 25 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Serviciul Vamal și a fost menținută hotărârea din 16 martie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

La 15 noiembrie 2018 Serviciul Vamal a depus cerere de recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că consideră neîntemeiată și ilegală decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, deoarece instanțele de judecată au examinat superficial cauza, fără a reține spre examinare argumentele și probele prezentate în susținerea poziției, precum și au aplicat și interpretat eronat normele de drept material, aplicabile speței.

A reiterat în susținerea recursului motive de fapt și de drept similare celor invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 25 septembrie 2018,

La data de 24 octombrie 2018 decizia din 25 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost publicată pe pagina web „Portalul instanțelor naționale de judecată”.

De asemenea, din materialele dosarului rezultă că, la data de 25 octombrie 2018 decizia integrală a instanței de apel a fost expediată participanților la proces (f.d. 152).

Astfel, recursul, declarat la data de 15 noiembrie 2018, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Serviciul Vamal, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Serviciul Vamal nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Serviciul Vamal.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Serviciul Vamal.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,  
judecătorul

Mariana Pitic

judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat